

løbets Størrelse. Dette er nu faldet bort. Det staar der ingenting om. Vi mene, at en saa vigtig Sag som den at paaligne Kjøbenhavns Kommunes Skatteydere en ny Kirkeskat paa 2—300,000 Kr. bør ikke kunne gennemføres, uden at Kommunalbestyrelsen indvilliger deri. Vi ere, som jeg allerede udviklede i Gaar, bange for, at denne almindelige Ligning over hele Kjøbenhavn vil svække Sparsommeligheden og vil give Ødselheden Vind i Sejlene. Det er klart, at man vil ikke spare og spinke saa meget, naar man i Stedet for at paaligne et Bidrag paa 50 Skatteydere skal paaligne det paa 1—2,000 Skatteydere. Vi mene derfor, at Kommunalbestyrelsen skal have Haand i Hanke med denne Sag, saa at den kan kontrollere Kirkernes Trang til Reparation, Vedligeholdelse, deres Driftsbudget osv., og eventuelt gøre sine kritiske Bemærkninger dertil og foreslaa Nedsættelser paa saa effektiv Maade, at man skal tage Hensyn dertil. Derfor forlange vi Kommunalbestyrelsens Anbefaling i Stedet for dens Erklæring.

Jeg kan ikke tro andet, end at dette Forslag maa vinde almindelig Tilslutning i dette Ting og ogsaa hos den højtærede Kultusminister. Det er nemlig for det første ikke andet, end hvad den gamle gældende Lov siger, i hvert Fald paa et vigtigt Omraade. Ved Spørgsmaal om større Istandsættelser siger udtrykkelig D. L. 2—22—65, at skal saadanne større Reparationsarbejder sættes i Gang, skulle Sognefolkene selv „efter deres egen Andagt det lade gøre.“ Altsaa, Sognefolkernes Medbestemmelsesret kræves, det vil paa moderne Dansk, som jeg sagde i Gaar, sige: Kommunalbestyrelsens Samtykke. Ved at vedtage Ministerens Forslag, som det nu foreligger, sætte vi i Virkeligheden denne Bestemmelse i D. L. ud af Kraft for et Omraades Vedkommende, nemlig større Istandsættelsesarbejder. Det er altsaa et Tilbageskridt. Men dertil kommer, at denne Bestemmelse i D. L. er fastholdt og har endog faaet et yderligere Omfang i Kirkeligningsloven af 1ste April 1888. Denne Lov, der gjaldt først i 5 Aar og dernæst blev fornyet i nogle Aar for et Aar ad Gangen, havde ganske vist et videre Omfang end det nu foreliggende Lovforslag, idet den gik ud paa at paaligne Skat ikke blot til Vedligeholdelse og Drift af Kirkerne, men ogsaa til Nybygninger. Det var det kedelige ved denne Lov, og Folketinget blev ogsaa i Længden ked af at forny den, da denne Ligning til Nybygning af Kirker i højeste Grad mis-

brugtes, idet man afbetalte Gæld, som var stiftet ved Opførelse af Kirker, ved Ligning paa Sognemenighederne. Men paa den anden Side var denne Lov af 1888 mere demokratisk og tog mere Hensyn til Kommunalbestyrelsen end den foreliggende, idet der siges, at Kommunalbestyrelsens Anbefaling udtrykkelig skal til for at kunne paalægge ny Skatter til Opførelsen af ny Kirker og til Kirkernes Vedligeholdelse og Drift.

Det er altsaa Folketingets gamle Standpunkt, at Kommunalbestyrelsens Anbefaling og ikke blot dens Erklæring udtrykkelig skal indhentes. Dette Standpunkt fastholdt Folketinget, og jeg er der saa heldig at kunne henvise til netop den Udvalgsbetænkning, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen) i Gaar henviste til. Jeg har nu nærmere undersøgt denne Sag og skal naturligvis lige saa lidt som i Gaar kunne sige, hvem Udvalgsflertallet bestod af, men det er en Betænkning, som blev afgiven den 24de Marts 1899, og som er undertegnet af J. C. Christensen som Formand, og jeg tror ikke at tage fejl i, at denne Folketingsmand ogsaa var Medlem af Flertallet. Der foresloges en forandret Affattelse af Kirkeligningsloven, gaaende ud paa, at der til Nybygning ikke skulde kunne paalægges en saadan Kirkeskat, det skulde kun være til Vedligeholdelse osv., men der krævedes udtrykkelig Kommunalbestyrelsens Anbefaling, idet det hedder i § 2 i det Forslag, som Finansudvalgets Flertal stillede: „Ligning i Henhold til § 1 kan ikke foretages til Dækning af Omkostninger ved Nybygninger eller til Forrentning eller Dækning af derved paadragne Gæld, og kan kun anordnes efter Anbefaling fra Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse.“ Til dette Forslag henviste det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds i sin Tale i Gaar. Vi fra vor Side, der helst ikke saa hele dette Lovforslag gennemført, fordi vi foretrakke den gamle Ordning, som ganske sikkert nøder til Sparsommelighed, ville alligevel, naar Tingets Flertal vil gennemføre Forslaget — og det fremgaar jo af, at man i Gaar lod Sagen gaa til 2den Behandling uden Udvalg — meget gerne tage Hensyn til den Henviisning, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds gjorde i Gaar. Vi ville meget gerne støtte det ærede Medlem der og have derfor stillet Ændringsforslag, hvori vi netop bruge det Ord, som Venstre den Gang var enigt om. Jeg tror, det vil i høj Grad bidrage til en fornuftig Sparsommelighed paa dette